

nemlig den indenlandske Tobaksdyrkning, tror jeg, man bør gaa videre og ogsaa vedrørende andre Ting rette, jeg vil ikke sige de Fejl, men den Mangel paa Forudseenhed, man den Gang har gjort sig skyldig i; det er jo i det hele taget vanskeligt, det indrømmer jeg, og det indrømme vi vel alle, ja, det er aldeles umuligt ved et saa stort Lovforslag at tage alle Enkeltheder i Betragtning.

Hvad specielt den indenlandske Tobaksdyrkning angaar, vil jeg sige, at den indtager paa en vis Maade en Særstilling derved, at den danske Stat i sin Tid har indkaldt Folk til at dyrke Tobak, medens vi jo ikke have indforskrevet Folk til at fremstille svensk Punsch eller andre af de mange Ting, som nu ere toldpligtige. Det er paa Foranledning af den danske Stat, at vi i det hele taget den Dag i Dag dyrke Tobak. Men vi gøre det langtfra i det Omfang, man i sin Tid havde tænkt sig, det skulde ske. I den Kreds, jeg repræsenterer, have vi f. Eks. i sin Tid, det ligger ganske vist mange Aar tilbage, været oppe paa en Produktion af 400,000 Pd., og vi ere efterhaanden gaaede ned til at dyrke 5,000 Pd. om Aaret. Den Fare, at Tobaksavlens skulde gribe for stærkt om sig her i Landet, synes saaledes ikke at være stor, i hvert Fald ikke i den Egn, jeg har den Ære at repræsentere. Men det er alligevel ikke umuligt, at man i andre Egne af Landet kan spekulere i den forhøjede Beskyttelse for den indenlandske Tobaksavl, som blev skabt ved Toldloven. Jeg tror dog, at hvis man indlader sig paa den Spekulation, vil man blive skuffet, og for saa vidt jeg har Ret i denne Betragtning, turde det være saa, at dette Lovforslag mere er Følgen af en teoretisk Betragtning og fremkaldt ved Rygter om en forceret Tobaksavl, der dog ganske sikkert ikke vilde have fundet Sted.

Det er jo imidlertid muligt, at jeg har Uret i denne Betragtning, og for saa vidt jeg har det, indrømmer jeg, at denne forhøjede Toldbeskyttelse for den indenlandske Tobaksavl, som Toldloven har givet Anledning til, kræver et Korrektiv, og jeg indrømmer ogsaa, at Finansministeren ved sit Forslag har søgt at dele Sol og Vind saa lige, som det har været muligt. Det har ganske sikkert været den højtærede Finansministers Mening at holde sig paa den sikre Side og tage alt tilbørligt Hensyn til de Folk, som hidtil have dyrket Tobak her i Landet. Men jeg er ikke ganske vis paa, at det er lykkedes. Thi Forholdet er det, at der er ret betydelig For-

skel paa, hvad der dyrkes ovre hos os Fredericia pr. Td. Land, og hvad der dyrkes ovre paa Fyn. Paa de svære Jorder, vi have, dyrkes der meget mere Tobak, end der kan dyrkes ovre paa Vestfyns lette Jorder, og naar man i Forslaget er gaaet ud fra, at den mindste Avl, man kunde have pr. Td. Land, er 1,200 Pund, saa vidt jeg erindrer, er man vistnok gaaet noget for højt; thi ovre paa Vestfyns lette Jorder tror jeg ikke det er muligt at dyrke saa meget. Men ganske vist, Tobakken derovre er til Gengæld saa meget smukkere i Farve og betinger som Følge deraf en saa meget højere Pris, at det er muligt, man alligevel kan konkurrere med os derovre paa den anden Side af Bæltet.

Naar det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Svendsen) nu talte om alt, hvad Statskassen kunde tjene ved at gaa til et Forbud, og om, hvilken mægtig Sum denne Beskyttelse repræsenterer, saa tror jeg alligevel, han tager noget fejl; her er ikke Tale om saa store Beløb, som det ærede Medlem tænker paa. Men jeg er paa den anden Side ikke ganske uenig med ham i den Betragtning, at det maaske vilde være bedre at gaa til et Forbud, bedre baade for Statskassen og Tobaksdyrkerne. Thi de sociale Forhold her i Landet have heldigvis i Tidernes Løb udviklet sig saaledes, at der er meget ringe Efterspørgsel efter indenlandsk Tobak. Medens der f. Eks. ovre i vort Naboland Sverige dyrkes megen Tobak og er en ikke ringe Efterspørgsel efter den, er det samme ikke Tilfældet her i Landet, idet Tobaksavlens her i Landet har været stagnerende og er gaaet meget stærkt tilbage som Følge af, at vi i denne Arbejdsløshedsperiode ikke have kunnet skaffe Arbejdskraft til at passe Tobaksplanterne. Den Pris, der kan opnaas for indenlandsk Tobak, er desuden meget ringe, fordi der er meget faa i dette Land, der ikke have Raad til at ryge bedre, udenlandsk Tobak. Og hvis det skulde ske, at man paa Sjælland fandt paa at dyrke Tobak, vilde det vist hurtig vise sig, at den indenlandske Konkurrence vilde tvinge Priserne saa langt ned, at det overhovedet ikke kunde betale sig at dyrke Tobak hverken paa Sjælland, i Vestfyn eller i Fredericia. Jeg tror i Grunden, at denne Frygt for, at Tobaksavlens skal gribe om sig, er noget ugrundet. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Svendsen) i, at hvis man kunde opnaa Enighed om, at Statskassen gav de hidtilværende Dyrkere af Tobak en passende Erstatning, er det muligt, at dette kunde